AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, Nº 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN.
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De toestand in Frankrijk

Frankrijk, het valt niet te betwijfelen, verkeert op dit oogenblik nog, ondanks de verkiezing van den nieuwen President Faure, der in een toestand, die niet zonder gevaar is.

De Republiek heeft in de oogen de talrijkste volksklasse haar luister en heerlijkheid verloren; de idealen, welke de ziel vervulden van republikeinen als Gambetta en andere vijanden van het keizerschap, zijn verbleekt; daarentegen heeft de reeks van schandalen en omkooperijen, welke in den jongsten tijd over het zedelijk gehalte der republikeinsche regeeringskringen een zóó droevig licht deed opgaan, de gemoederen met walging en verontwaardiging vervuld.

Honderdduizenden — de socialistische en anarchistische afgevaardigden in de fransche Kamer het luidst — schreeuwen, neen, brullen het uit, dat alleen redding is te wachten van de groote maatschappelijke revolutie, die ophanden is. Millioenen, onder dezen aanhangers van alle politieke partijen, verzuchten naar een dictator, onder wiens ijzeren heerscherstaf de diep geschokte maatschappij in Frankrijk, naar zij hopen, het geval van zekerheid en veiligheid zal terugvinden, hetwelk zij voor haar rustige en geleidelijke ontwikkeling zoozeer behoeft.

De toestanden in Frankrijk schijnen inderdaad voor het eene of het andere te rijpen. Revolutie of dictatuur, ziedaar de beide polen, tusschen welke de slingerende kompasnaald zich heen en weer beweegt.

De vrees voor sociale revolutie doet voor een dictatuur het oogenblik gunstig schijnen. Een Bonaparte, een Boulanger, een stoutmoedig pretendent, mogelijk zelfs een voorzitter der Republiek met dictatoriale macht en dictatoriale vormen, — zou door ontelbare scharen in Frankrijk worden toegejuicht, indien hij slechts datgene kon schenken wat het tegenwoordige regeeringe-stelsel, zooals meer en meer blijkt, niet geven kan, namelijk rust, orde en zekerheid voor den dag van morgen.

Zeer zeker *behoefde* dit niet aldus te zijn: het parlementair republikeinsche regeeringsstelsel is *in zich-zelf* niet af te keuren, zooals wèl het geval zou zijn, indien het *noodzakelijkerwijze* óf tot de revolutie óf tot de dictatuur leidde.

Toch mogen zij, die in een monarchaal geregeerd Land leven, zich erover te verheugen, dat zij in de monarchie een macht bezitten, welke, staande buiten en boven de worsteling der politieke partijen, *blijft* bij alle wisseling van Ministeriën en Parlementen. 't Is aan dit element van vastheid en continuïteit te danken, dat zulke Landen bewaard worden voor gevaarvolle oogenblikken zooals die welke Frankrijk thans op nieuw heeft beleefd; oogenblikken, waarin door het overlijden of aftreden van een President de Staat feitelijk hoofdeloos is, en het van de woelingen der partijen afhankelijk is gesteld wie met de hoogste leiding der regeering zal belast worden.

Le Roi mort: vive le Roi! (De Koning is dood: leve de Koning!) Die kreet, in alle monarchale Landen bij het overlijden van den Vorst aangeheven, waarin het onafgebroken voortbestaan van het koningschap, met al de rechten en traditiën daaraan verbonden, zijn kernachtige uiting vindt, toont duidelijker dan lange redeneeringen hoe Rijken met een werkelijk *nationale* monarchie boven andere bevoorrecht zijn.

Intusschen gaat de nieuwe President van Frankrijk niet zonder moed de toekomst in.

Dit sprak duidelijk uit Boodschap, die den 28 Januari in beide Kamers werd voorgelezen.

"Bij mijne verheffing tot de eerste magistratuur in de republiek, — aldus de heer Faure — heeft de nationale vergadering een der nederigste dienaren des lands gekozen. Ik zou mijne diepe dankbaarheid niet kunnen uitdrukken, zoo ik de eer mij bewezen niet toeschreef, als betuigd aan de arbeidzame democratie, waartoe ik behoor. Aan die democratie is op 17 Januari luide gebracht; aan de nederige arbeiders, die dag aan dag iets aan den roem des vaderlands bijdragen, hebben de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden op plechtige wijze hun eerbetuiging gedaan.

Ik ken de geheele uitgestrektheid der plichten, die het congres mij heeft opgelegd als behoeder van de constitutie, en ik zal niet nalaten die natekomen.

Gij kunt, mijne heeren, op mijn volkomene toewijding rekenen: evenzoo, dat ik er voor waken zal dat gedurende mijn bestuur de constitutioneele wetten nageleefd en door het parlement eerlijk toegepast worden.

Frankrijk heeft op nieuw getoond door de kalme en rustige wijze, waarop de overdracht van het bestuuris geschied, dat het onder de bescherming der republikeinsche wetten zijn lot in handen heeft.

Gij hebt, mijne heeren, bewezen dat de vrije werking onzer instellingen, onder welke omstandigheden ook, den ongestoorden loop der publieke zaken waarborgt. Het land bezit de bevoegdheid om elk oogenblik door zijn vertegenwoordigers zijne wenschen uit te drukken, en deze vertegenwoordigers kunnen er op rekenen dat zij steeds in het gouvernement een getrouwen medewerker vinden zullen in alle pogingen, die zij mochten willen aanwenden om nuttige hervormingen tot stand te brengen.

Frankrijk zal onderscheid maken tusschen een vruchtelooze agitatie, en het streven naar vooruitgang. Zich bewust van zijn eerlijkheid en trotsch op den rijkdom dien het vergaard heeft, maar terzelfder tijd een open oor houdende voor alle vrijgevige gedachten, zal het zich echter niet door valsche theoriën laten beheerschen, maar wel de groote vraagstukken, die over de geheele wereld de groote geesten bezig houden, aandachtig bestudeeren.

De taak, die gij te volbrengen hebt, is naar de oplossing dezer vraagstukken te zoeken; alle welgezinde burgers zullen zich vereenigen, om het werk der rechtvaardigheid, en der sociale verzoening en bevrediging te bevorderen. Daardoor zal onze materiëele en moreele welvaart, door de algemeene overeenstemming en door broederliefde worden voorbereid.

Met trots kan Frankrijk constateeren dat zijn leger en vloot machtig genoeg zijn om het te veroorloven zijne gehechtheid aan den vrede in het openbaar te verkondigen. Het heeft zich sympathiën, die op grooten prijs worden gesteld, weten te verwerven, en den vooruitgang nastrevende, bereidt het zich voor de natiën der wereld uittenoodigen om deel te nemen aan de groote feesten van den arbeid, die het einde dezer eeuw zullen bekroonen."

Men ziet het, bemoedigd blikt de nieuwe President de toekomst in.

Rust en welvaart kenmerke het bestuur van den man, die in een bewogen tijd als de onze, zulk een land te regeeren heeft.

Een audiëntie bij de keizerin van Japan

In dezen tijd, nu aller oogen op Japan zoozeer gevestigd zijn, zal het velen behagen, het verslag van een audiëntie te hooren bij de gemalin van den Mikado. Eene engelsche dame, lady Freemantle, en hare nicht, mej. Wells, gaven ons hiertoe de gelegenheid. Beiden vertoefden in Japan en waren natuurlijkerwijze in aanraking gekomen met den Britschen gezant aldaar. Van hem kregen zij kaarten voor de audiëntie, waarop het uur was aangegeve voor de komst aan het paleis en eene beschrijving van het te dragen toilet nl.: robes montantes en train long. Lady Freemantle vertelt verder:

„[illegible] en wij vertrokken van ons hôtel om half elf in den morgen in het rijtuig der Britsche legatie, dat ons daar voor was afgestaan. De rit was maar kort en al spoedig bevonden wij ons in de geheiligde voorgalerijen van het Mikado-paleis. Wij reden over eene ophaalbrug en door verschillende poorten, allen bewaakt door schildwachten, in de fraaie uniform der keizerlijke garde. Er was weinig beweging in deze groote ruimten en het paleis-zelf was volstrekt geen indrukwekkend gebouw—een laag Oostersch huis, op palen van den grond af rustende. Wij hielden stil voor eene steenen trap, met rood laken belegd en gegarneerd met een menigte bedienden in de schitterende hofliverei, scharlaken met goud. Deze bogen allen tot aan den grond op Japansche wijze, hetgeen gracieus is als het geschiedt door personen, gekleed in hun eigen losse kimono's; hebben zij de Europeesche nauwe

FEUILLETON

Belanan di abadia di S. Denis.

Emperador di Austria, Jozef II, a bisita un dia Louis XVI rey di Francia y promer coe le tuma despedida el a bisa rey di Francia coe el tabatin *un* deseo ainda.

„Su Majestad," el dici, „muchoe tempoe caba mi ta desea di mira i conocé e abadia di S. Denis. Su Magestad kier ta asina bon di companja mi?"

„Coe gustoe" Louis XVI a respondé" „pero tal biage lo haci mucho ceremonia necesario.

„Bon, anto nos ta haci nos biage *incognito* Jozef a responde, i nos ta mas liber també.

Despues coe a nan larga pidi prior di S. Denis pa larga porta habri pa algun stranjero, koe kier a bisita e abadia, nan a sali for di palacio meimei di anoche companjar solamente di Maria Antoinette y princesa de Lamballe.

La Reyna tabata contentoe coe el por a haci un biage tan misterioso, ma su legria a kita bon lihé ora nan a jega, camina mortonan di rey i prins di Francia tabata derá.

Prior, companjar di algun monhanan a conta nan historia di morto, parando banda di su monumento; el a conta di Hugo Capet, San Louis, Enrique II etc.

Ora prior a caba conta toer esai el kier a moenstra tambe cosnan bonita i precioso di su iglesia. Jegando banda di un trapi, camina algun bela tabata cende emperador a puntré:

„Ki monumento bo ta pasa aki?"

E Prior koe no tabata conocé ningun di e stranjeronan a bisa: Aki Reynan di cas di Bourbon ta derá,"

„Bam drenta Louis XVI a contesta. Mi por mira un graf sin spanta."

E Prior a moenstra camina i nan toer a sigié i baha for di trapi.

„E caha aki, ta di ki morto?" Maria Antoinette a puntra.

„Di Louis XV señora."

„Kiko, di nos tawela, La Reyna a sclama.

Mes ora prior a comprende, koe kende el tabata papia i el a bisa La Reyna, ora Maria a puntré, pakiko e caha tabata para aja sol, sin monumento, koe un coestumber bieuw kier, koe morto di rey ta keda na e lugar ai te ora otro rey a muri pa toema su lugar. E belanan cendé, ta moenstra cuantoe anja e rey a goberna i ta waak bon ariba nan, ta un mal sinjal si un bela ta pagá.

Conforme el a caba papia, bientoe ta hisa panja, koe tabata tapa caha, e panja ta daal contra belanan i hopi ta pagá.

Louis XVI ta spanta, La Reyna ta grita, Jozef II ta bira bleek i condesa di Lanbelle ta cai falta poco for di su conocementoe.

Numeronan tin muchoe bez influencia riba disgracia, asina Maria Antoinette ta corda i den di su mes el a coeminza conta e belanan pagá. „Diez seis el dici i mi esposo ta di diez seis rey coe ta carga nomber di Louis. Kende sá, kiko e diez i seis bela pagá por nifica.

"Larga nos bai," emperador dici.

"No," asina Luis XVI a respondé no, nos ta cristian i nos no por kere ó duna balor na tal cos. Mi no kier bai for di es lugar aki sin reza algun momento ariba graf di mi tatanan. Señor prior haci mi fabor i larga habri monumento di Enrique IV i Louis XIV."

Prior a moenstra camina na Rey, koe solamente tabata companjá di su esposa. Despues di un mitar ora nan a bolbe.

Ora nan a bolbé bai palacio di Rey di Francia nan a papia masjar poco na camina. A duel Jozef II koe el a pidi di bai aja, i hopi bez La Reyna ta bisa den di dje mes: "Diez i seis bela pagá!"

Diez seis anja despues cabez di Rey Louis XVI a cai ariba patíbulo, mientra resto di reynan tabata plamar i Maria Antonette tabata wardé mes suerte.

kleederdracht aangenomen, dan maakt dit buigen hen belachelijk. Aan het einde van de trap werden wij ontvangen door drie hofbeambten in effen zwarte hofkleeding, welke ons door een oneindig aantal gangen geleiden, met prachtige tapijten belegd en behangen, en hier en daar zagen wij eene oud-verlakte deur, nog van de vele oude paleizen in Japan afkomstig. Eindelijk werden wij geleid in eene prachtige, ruime zaal, uitziende in een tuin met fonteinen en lage planten. Die zaal was geheel Europeesch gemeubileerd. Kort daarna verschenen de kamerheer en zijne dochter; de eerste een korte dikke man, de laatste, eene der hofdames, nietig en popperig en gekleed in een toilet van zijden brocaat met langen sleep. Zij sprak tamelijk goed Engelsch en diende ons als tolk. Niet lang hadden wij te wachten, vóór wij tot de Keizerin werden toegelaten. De kamer, waarin zij particuliere audiënties houdt, is klein en ik was er in 'tgeheel niet op voorbereid zoo plotseling voor haar te staan, zoodat ik maar even de gelegenheid had mijne buiging te maken. Ook stonden er bijna geen meubels in de kamer; enkel maar een paar tafels en eenige Japansche ornamenten. Bij de Keizerin stonden drie hof dames, allen gekleed in toiletten van zacht grijs brocaat met lange sleepen. De Keizerin zelve droeg een nauw brocaat toilet, hoog aan den hals en zeer eenvoudig gemaakt. De eenige versiering was een diamanten haartooi en een diamanten collier. Zij is klein, zooals bijna alle Japansche dames, met een aangenaam uiterlijk — een gelaat dat volkomen bewegingloos was, gedurende ons bezoek althans. Zij bewoog maar even hare lippen en men kon moeilijk verstaan wat zij zeide. Toch was zij zeer vriendelijk, inzoover dat zij naar onze belangen vroeg: hoe lang wij nog dachten te blijven enz; ook gaf zij hare teleurstelling te kennen, dat wij niet het feest der chrysanthemums zouden kunnen bijwonen. Daarna reikte zij mij de hand, en zeide mij, zeer verheugd te zijn geweest kennis met de Europeesche dames te hebben gemaakt. Wij bogen tot wij buiten de deur waren en den kamerheer, de schitterende vertrekken van 't paleis, die waarlijk sprookjesachtig kostbaar en fraai zijn. Vele kamers zijn in Europeeschen stijl gemeubileerd, echter met zware Japansche zijden overgordijnen, die met de hand zijn geborduurd. De zolderingen zijn meest copieën van die in oude tempels, in vierkanten verdeeld en geschilderd of met geborduurde zijde behangen; terwijl de afscheidingen der vierkanten met koper zijn bewerkt. Zeer fraaie schilderijen van borduursel, het Gobelinwerk, zagen wij en verder de zeldzaamste specimen van porselein, goud, lak en snijwerk van ivoor. De mikado is onmetelijk rijk en zijne echtgenoote besteedt hare schatten goed. Zij is eene goedhartige vrouw en gedurende mijn verblijf in Japan hoorde ik veel spreken van hare weldaden. Zij stelt veel belang in scholen en hospitalen en bezoekt deze zeer dikwijls. Ook schenkt zij groote sommen aan andere weldadige inrichtingen."

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

De Gouverneur zal Zondag 17 Februari en Zondag 24 Februari a. s. geene bezoeken kunnen afwachten.

De Adjudant v. d. Gouverneur,
VAN WINGEN.

Door den minister van Koloniën geraadpleegd over de al of niet wenschelijkheid der invoering van het kiesrecht op Curaçao; heeft de meerderheid van den Kolonialen Raad er vóór gestemd.

Met de hollandsche steamer "Prins Willem II" wordt morgen ochtend hier verwacht de WelEd.Zeergel. Heer, Dr. J. Ellis, Arts.

Bij voorbaat heeten wij ZEd. heden reeds welkom en wenschen zijn geachte ouders en familiebetrekkingen van harte geluk met dit blijde wederzien.

De "Porvenir" van den 15en ll. weet mede te deelen, dat de heer Smith van hooger hand een aanzegging zou ontvangen hebben: dat de brug "Koningin Emma" den passagiers geen voldoende veiligheid meer waarborgt en daarom tot het leggen van een nieuwe moet worden overgegaan.

Met de "Caracas" is laatstelijk alhier aangekomen de heer M. Spencer, nieuw benoemde Amerikaansche consul op dit eiland.

In de laatste dagen hebben zich geen nieuwe gevallen van gele koorts voorgedaan. H. Mr. Alkmaar wordt dezer dagen wederom in de haven terugverwacht.

Wij vernamen later, dat onder de aangetasten zich ook de E. Heer J. Van Beers bevond, wiens overlijden in het Gasthuis alhier wij verleden week melden.

Donderdag avond omstreeks elf uur bracht de alarmklok een aantal menschen op de been, die „naar den brand" gingen. De vloer der derde verdieping van de „*Gezelligheid*" had vuur gevat, dat echter weldra door de wakkere soldaten werd gebluscht.

BUITENLAND,

Lombok. — Zondag-avond ontving *De Telegraaf* uit Ned.-Indië het volgende telegram:

„*Het rapport van den naar Lombok gezonden Regeerings-Commissaris Scherer adviseert tot: invoering van rechtstreeks bestuur op Lombok; tot verbanning van den radjah naar Padang; tot het ontslaan van alle inlandsche ambtenaren van den radja, en tot het stellen van het bestuur en de justitie onder ons toezicht.*"

Indie. — Het *N. v. d. D.* ontving jl. Donderdag 17 Jan. het volgende telegram uit Batavia:

Luitenant Van der Plank is aan dysenterie overleden.

Deze droeve tijding zal in Nederland als is Indië met innig leedwezen worden vernomen. De 1e luit. der art. A. v. d. Plank behoorde tot het detachement van kapitein Lindgreen en was dus eenigen tijd in gevangenschap bij de Baliërs, zooals zijn anderen lotgenoot, Dr. Ujlaki, op zoo aangrijpende wijze heeft beschreven. Men herinnert zich hoe de 3 officieren, nadat zij ontwapend te Ampenan waren teruggekeerd, onmiddelijk naar Soerabaja werden geëvacueerd om te herstellen van de doorgestane ellende. Doktor Ujlaki keerde reeds eenige maanden geleden met verlof naar zijn vaderland Hongarije, terug: kapitein Lindgreen kreeg intusschen weder een nieuw commando; luitenant Van der Plank echter schijnt voortdurend ongesteld te zijn gebleven.

Jl. Donderdag-middag 17 Jan. ontving *De Telegraaf* uit Nederl.-Indië het navolgende telegram:

„*De Vorst van Goa is door een beroerte getroffen. Zijn toestand is bedenkelijk.*"

Men herinnert zich, dat de Vorst van Goa ons gouvernement hulptroepen aanbood na den overval van den 25 Aug. op Lombok en later door ons gouvernement met hem een contract werd gesloten, waarbij hij de souvereiniteit van het Nederlandsch gezag erkende.

Rome. — De H. Vader moet wegens eene lichte verkoudheid zijne kamer houden. De audiënties zijn uitgesteld, echter slechts als voorzorgsmaatregel, want zijn toestand is volstrekt niet verontrustend.

— Door Z. H. den Paus is de radja van Lagore, prins Goypute Kao, commandeur benoemd van de Sint-Gregoriusorde, wegens de hulp door hem verleend aan de zendelingen en aan de zusters van Sint-Jozef, die Lagere scholen hebben gesticht.

— Het volgende verneemt de *Standard* aangaande een onderhoud dat Leo XIII had met eenige personen over de verbetering der verhouding tusschen het Vatikaan en Italië: Leo XIII moet gezegd hebben: „Niets zou voor Ons bemoedigender zijn dan het herstel van den vrede tusschen het Pausdom en de Italiaansche regeering. Wij bidden en hopen dat de Italiaansche bewindvoerders doordrongen zullen raken van het belang, dat zulk een herstel van den vrede voor Staat en Kerk zou hebben. Maar valsche redenen van staat verhinderen de verwezenlijking onzer verwachtingen, want verzoening is ondenkbaar zoolang de rechten van het Pausdom worden miskend en aan het hoofd van het Pausdom de noodige vrijheid en onafhankelijkheid worden onthouden. Weliswaar hebben welgezinde leden van de regeering den wensch betuigd, met het Vatikaan minder vijandige betrekkingen aan te knoopen. Ofschoon onze beweerde vijandschap enkel hierin bestaat dat Wij opeischen wat Ons recht is, niettemin waardeeren wij die betere gevoelens, maar onze levenstaak blijft dezelfde." Daar het bericht van de *Standard* is moeten wij het eenigszins onder reserve mededeelen. Maar wanneer de Paus het ook niet gezegd heeft, komt het toch wel overeen met zijne gevoelens.

Italie. — Bij de begrafenis van Frans II van Napels heeft zich een incident voorgedaan, naar aanleiding, dat de graaf van Bari, die kort te vooren verklaard had Koning Humbert als souverein van Italië te erkennen en niettemin te Arco verscheen, om de begrafenis bij te wonen. De nieuwe pretendent riep hem verontwaardigd toe: „Hoe, gij hebt den moed hier te komen na hetgeen gij gedaan hebt, en hetgeen gij bezig zijt te doen?" En hij keerde hem den rug toe. Drie aartshertogen volgden zijn voorbeeld, en de hertog van Parma richtte eenige beleedigende woorden tot den afvallige. Deze verklaarde toch naar de kerk te zullen gaan, maar de gouverneur van Tyrol zond een bode tot hem, die hem verzocht zoo spoedig mogelijk te vertrekken, waaraan hij voldeed. Hij liet evenwel een brief achter aan den pretendent, waarin hij schreef: „Nadat wij onze familiezaken hebben geschikt, zal ik de persoonlijke zaak met den hertog van Parma regelen." Een duel schijnt dus ophanden.

— Donderdag, 17 Jan. is de procureur-generaal bij het Hof van Appel vermoord door een anarchist. De vermoedelijke dader is in hechtenis genomen.

— De H. Vader heeft den tweeden Kerstdag den heer Stark Newall, gezagvoerder van het Amerikaansche oorlogschip „Detroit," met zijne officieren en matrozen in gehoor ontvangen, die de kostbare archiefstukken terug brachten, welke Leo XIII voor de Columbus tentoonstelling te Chicago had afgestaan. De zeelieden werden aan Z. H. voorgesteld door den rector van het Amerikaansch college, Mgr. O'Connell, die tevens als hun tolk optrad. De commandant overhandigde den Paus een eigenhandig schrijven van president Cleveland.

Na de Pauselijke audiëntie zijn de Amerikanen een bezoek gaan afleggen bij den staats-secretaris kardinaal Rampolla, en vervolgens bood Mgr. O'Connel hun in het Amerikaansch college een feestmaal aan, dat ook door den Amerikaanschen gezant, den heer Mac Veagh, werd bijgewoond.

Deze ontvangst, door Paus Leo XIII, van eene officiëele deputatie der Vereenigde Staten is van hoog politiek gewicht, omdat de Amerikaansche republiek een ceremonieël gevolgd heeft, waardoor zij het koningschap des Pausen erkent. Tot dusverre had zij dit nog niet door de aanstelling van een gezant bij het Vaticaan gedaan, gelijk de meeste andere mogendheden. Het overbrengen der deputatie door een oorlogsschip, haar bezoek aan's Pausen kanselier toonen genoegzaam het politiek karakter van dezen stap aan. Ja, de gezant bij het Quirinaal heeft zelf de ambtelijke waardigheid der deputatie moeten erkennen, door aan haar feestmaal deel te nemen.

Maar er is meer. Zooals men weet, heeft de Paus zich nooit willen beroepen op de waarborgenwet, waarbij Italië zelf in hem de koninklijke, souvereine waardigheid erkend heeft, die zij nu tracht te loochenen. Maar de mogendheden eischen wèl eerbiediging dier wet, en zoo is de Amerikaansche gezagvoerder, alvorens naar het Vaticaan te komen, bij de Italiaansche regeering geweest, om krachtens die wet te eischen, dat de voorwerpen, die hij aan het Vaticaan terugbracht, vrij van invoerrecht zouden worden toegelaten. Zeker met een zuurzoet gezicht, maar toch zonder aarzelen—de zaak was te duidelijk—heeft Italië moeten toestemmen en aldus op den eisch eener vreemde mogendheid opnieuw de souvereine rechten van het Vaticaan erkend.

Frankrijk. — Weer eens een dynamiet-aanslag te Parijs, gepleegd met een zoogenaamde „bombe à renversement" (omval-bom) in de Rue Monceau. Het voorwerp was geplaatst in een vensterkozijn van perceel 65 en ontplofte omstreeks middernacht met een geweldigen slag, een regen van projectielen versprijdend, die de omliggende huizen, waarvan ook vele vensterruiten sprongen, sterk beschadigden. de concierge van nummer 65, die het gevaar gewaar werd, had den moed het voorwerp aan te grijpen, maar het gebrek aan overleg, om het vervolgens midden op de straat neder te werpen. Een halve minuut latervolgde de ontploffing, waardoor de schade, in plaats van voornamelijk nummer 65 te treffen, nu ongeveer gelijkelijk over de geheele straat verdeeld werd. Waarom perceel 65 werd uitgekozen is een raadsel. In een straat in de buurt woont de heer Atthalin, die als rechter van instructie het geding tegen Ravachol en andere anarchisten geleid heeft. De dader van den bovengenoemde dynamietaanslag in de *Rue Monceau* — men heeft een man hard zien wegloopen— is nog steeds niet gevat, en niets naders kwam aan het licht omtrent het misdrijf.

—De hertog van Orleans (die volgens de Engelsche bladen uit Londen naar Dover is vertrokken, ten einde daar den loop der gebeurtenissen in Frankrijk af te wachten), heeft een manifest uitgevaardigd, dat gericht is tot den heer Buffet, den leider der Orleanisten in den Senaat.

De hertog van Orleans noemt in zijn manifest de Boodschap van president Casimir Périer, waarin hij de redenen mededeelt, die hem noopten af te treden als president, eene beschuldiging tegen den tegenwoordigen staat van Zaken. De republiek, gelijk deze nu in Frankrijk bestaat, kan slechts beschouwd worden als een voorloopige regeering. Dit blijkt wel uit hetgeen nu weer is voorgevallen.

„De tijd", aldus gaat het Hoofd van het Huis van Frankrijk voort, „is niet ver meer, dat het land eene wijziging van den tegenwoordigen regeeringsvorm zal verlangen. Men zal dan terugkeeren tot die regeering, welke de roem is geweest van Frankrijks verleden en die alleen een waarborg kan geven voor de verzekering van Frankrijks toekomst.

„Zoodra het land mijne tegenwoordigheid zal verlangen, reken ik op uwen steun. Vertrouwende op uwe hulp en op mijne toewijding hoop ik dan de kracht te vinden, die noodig is, om mijne taak te vervullen. Ik ben bereid mijn leven op te offeren voor Frankrijk, dat door mijne voorvaderen groot is gemaakt.

„Deze zaak is echter het werk der toekomst. Voor het oogenblik komt het er slechts op aan de nu dreigende gevaren te bezweren. Daarom doe ik een beroep op al mijne medeburgers en noodig ik mijne vrienden uit bij de presidents-verkiezing hunne stemmen uit te brengen op dien candidaat, van wien het te verwachten is, dat hij het beste in staat is de sociale orde in het land te handhaven en 's lands eer tegenover de andere Staten hoog te houden.

„Laten wij — aldus eindigde de hertog van Orleans zijn manifest — „heden werkzaam zijn tot behoud van het vaderland. Later zullen wij

onze krachten beproeven om het land te verheffen."

Dit manifest is onderteekend: Philippe, hertog van Orleans. Later werd bericht dat de hertog behouden weer van Dover te Londen is teruggekeerd.

Het manifest wordt van geen beteekenis beschouwd. De bladen, behoudens de Orleanistische „Soleil", maken zelfs geen melding van de onbeduidende verklaringen van het tegenwoordige Hoofd van het Huis van Frankrijk.

Het komische naspel heeft dus in het pas afgespeelde drama niet ontbroken.

Niemand kwam hem te Dover naar Frankrijk noodigen.

Duitschland. — De algemeene beraadslagingen over de „Umsturz-Vorlage" in den Rijksdag zijn Zaterdag 12 Jan. geëindigd met een, met groote meerderheid van stemmen genomen besluit tot verwijzing aan eene commissie van 28. De Rijksdag neemt dus tegenover de voordracht eene meer tegemoetkomende houding aan, dan men eerst verwacht had. De rijkskanselier Von Hohenlohe heeft vóór de sluiting van het debat eene korteredevoering gehouden. Het was —dus sprak hij—wel degelijk het plan der Regeering verder voor het belang van den arbeidenden stand te zorgen; maar hier gold het een strijd tegen internationale en sociale vergrijpen, die geen uitstel duldt en waarbij de Regeering rekent op den steun der natie en. naar zij meent te mogen hopen, ook op de meerderheid in den Rijksdag. (Levendige toejuichingen ter Rechterzijde.) Door den Minister van Binnenlandsche Zaken, Von Köller, en van Oorlog, Bronsart von Schellendorf, werd nogmaals het onduldbare aangetoond der aanvallen van sociaal-democratische zijde op leger en politie.

—Keizer Wilhelm opende Woensdag 16 Jan. in zijne qualiteit van Koning van Pruisen den Landdag der monarchie in de Witte zaal van het Paleis te Berlijn. In de Troonrede wordt medegedeeld, dat het nog niet gelukt is evenwicht te brengen in de huishouding van den Staat, en de hoop uitgesproken, dat men in deze met den Rijksdag tot overeenstemming zal komen. Het laatste deficit was van 31 millioen, en dat over het loopende jaar sal wel niet veel minder wezen. Maatregelen zullen worden voorgesteld tot herstel der stormschade aan de Noordzee. De landbouw verkeert tot 's Konings leedwezen, nog steeds in ongunstigen staat. Na aankondiging van eenige wets-ontwerpen besloot de Koning met alle welgezinden op te roepen tot afwering der steeds toenemende aanvallen op de orde in den Staat.

—Kanselier Von Hohenlohe laat weinig los over zijn bezoek aan Von Bismarck. Het blijkt, dat er geen onderhoud onder vier oogen is geweest. Men vermoedt dat, namens den Keizer, Von Bismarck genoodigd is tot diens aanstaanden verjaardag, terwijl wederkeerig s' Keizers bezoek op 1 April a. s. (Von Bismarck's 80n verjaardag) zou zijn toegezegd. Ondanks den kouden oostenwind heeft men een sledevaart gemaakt. Von Hohenlohe met een berenmuts van zijn gastheer op, waarin zijn hoofd bijna geheel verdween. Wij zien van hier den fijnen glimlach, waarmede de Olympiër daarbij even op zijn gast en opvolger heeft neergeblikt.

— In de Rijksdagszitting van Maandag heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken, von Marschall, in antwoord op eene interpellatie over het beschermen door de Regeering van in den vreemde gevestigde Duitschers, verklaard, dat de Regeering die bescherming niet kan uitstrekken tot landgenooten, die zich in andere landen met binnenlandsche aangelegenheden inlaten. In alle andere gevallen evenwel, waar de bepalingen van het internationale recht zulks gedoogen, zal de Regeering steeds voor die landgenooten opkomen. Hiertoe is echter noodig — men denke aan de jongste voordracht des Keizers! — „dat de Duitsche vloot met een aantal kruisers worde versterkt, opdat de Duitsche vlag nu en dan op zooveel mogelijk plaatsen in den vreemde worde vertoond!" Levendige toejuichingen volgden op deze handige wending, waarmede de quaestie, daar niemand zich verder voor het woord aanmeldde, als afgedaan werd beschouwd.

— De *Reichsanzeiger* meldt thans den afloop van het strafproces tegen de van insubordinatie beschuldigde leerlingen der pyrotechnische school. Alle in hechtenis genomenen zijn bestraft: 131 kregen wegens insubordinatie 6 weken en 1 dag gevangenis, die echter gerekend werd door de preventieve hechtenis reeds ondergaan te zijn; 31 kregen voor insubordinatie en bedreigingen, te zamen en in vereeniging uitgevoerd, van 6 weken tot 9 maanden gevangenis; van deze laatsten werden 10 gedegradeerd. 2 onderofficieren werden wegens opruiing tot gezamenlijke insubordinatie veroordeeld tot ruim 5 jaar gevangenis en degradatie. Gelijk men ziet laat in Duitschland de tuchtmeester niet met zich spotten.

— Hoe krachtig de overheid in Duitschland overigens, reeds zonder *Umsturz-Vorlage*, kan optreden ook tegen burgers, kan blijken uit een te Dresden gewezen vonnis tegen een werkman, die geroepen had, toen eene afdeeling soldaten met tamboers en pijpers voorbij trok: „Fluit nu ook eens den socialisten-marsch." Op grond van beleediging der gewapende macht werd de man tot 2 maanden gevangenis veroordeeld.

— Keizer Wilhelm liet zijn jongste Marinevoordracht drukken en zal aan alle Duitsche en ook aan enkele buitenlandsche Vorsten een exemplaar zenden. Z. M. bracht Woensdag 16 Jan. onaangediend een lang bezoek aan den Franschen gezant.

Oostenrijk - Hongarije. — In Hongarije is het Ministerie thans volledig. President is Baron Banffy, maar Binnenlandsche Zaken droeg hij over aan den heer Péresel. Weckerlé's portefeuille van Financiën gaat over aan Lukas, en Erdelyi neemt Graaf Szilagyi's portefeuille van Justitie over. de overige portefeuilles zijn verdeeld als volgt: Landbouw, Festetics; Onderwijs en Eeredienst, Vassics; Koophandel, Daniël, Oorlog of Landsverdediging, gelijk het hier heet, Generaal Fejervary. Tot Minister voor Croätië, Slavonië en Dalmatië is benoemd de heer Josipovitsch.

— Keizer Frans Jozef benoemde 24 nieuwe leden voor levenslang in 't Heerenhuis, te weten elf leden der grondwet-partij, zes conservatieven, vijf leden der middenpartij en twee van onbekende richting.

Zwitserland. — Het departement van landbouw tracht eene verplichte verzekering van vee in het leven te roepen. Tot dit doel zijn twee wetsontwerpen toegezonden aan de kantonnale besturen, waarvan het eene de inrichting der veeverzekering ten opzichte van de kantonnale wetgeving behandelt en het andere betrekking heeft op de statuten der verzekeringsmaatschappijen in de kantons en de gemeenten.

Amerika. — Jl. Dinsdag-avond 15 Jan. outstond brand in een magazijn van den Montana-Centraal-Spoorweg te New-York. Een aantal waggons met kruit geraakten in brand en ontploften met 3 geweldige slagen. Op 2 na werden alle brandweerlieden, die het bluschwerk verrichtten, gedood. Ook de voorste rij der toeschouwers werd letterlijk neergemaaid. De overblijfselen der gebouwen enz. werden een halve mijl ver weggeslingerd en midden in de stad werden personen gekwetst. Men spreekt van 75 dooden en 100 gekwetsten.

VERSCHEIDENHEDEN

Een paniek. De *Wolzko - Donskoj Lisbok* geeft van het ongeluk in de kerk van het kozakkendorp Trjoch-Ostrowjanks de volgende beschrijving (van een ooggetuige):

„In dat dorp was een nieuwe kerk gebouwd. De inwijding was bepaald op 4 (16) October. Den dag vóór de inwijding kwamen in Trjoch-Ostrowjansk uit de naburigekozakken dorpen de geestelijkheid en een ontzaglijke menigte volks, bij benadering op verscheiden duizenden te schatten. Volgens gebruik moest op den dag, die voorafging aan de inwijding door de geestelijkheid een avonddienst worden gehouden; en in 't begin van dien dienst gebeurde 't ongeluk.

„Om den dienst plechtiger te maken was een primitieve, armoedige, landelijke illuminatie gereed gemaakt; bestaande uit een klein aantaal glaasjes met vet die in rijen aan den ikonostás (den scheidswand tusschen het altaar en het schip, met heiligenbeelden versierd) waren opgehangen. De pitten van die vetpotjes waren, om beter te branden, met wat petroleum bestreken.

„Nauwelijks had de dienst een aanvang genomen en was de illuminatie aangestoken, of de met petroleum bestreken pitten begonnen te knetteren en met sterke vlam te branden. Vooral één potje brandde hevig. De groote volksmenigte in de kerk begon wat onsteld te worden. Om de vlam in het potje uit te dooven nam een vrouw een jongetje op haar arm en beval hem het brandend glaasje eraf te nemen. Het kind nam het eraf, maar liet het uit de hand vallen juist op de japon van de vrouw, die het op den arm hield. Die nietige omstandigheid was het begin van het onheil. Een van de aanwezigen riep: „Brand! wij verbranden!"

„Moeilijk is het zelfs in grove trekken te beschrijven wat een vreeselijke verwarring er toen ontstond! De menigte van duizenden menschen in de kerk, door een panischen schrik aangegrepen, in den waan dat het dorp in brand stond, stroomde angstig naar de buitendeuren En de nog grootere menigte, die buiten in de omheining stond, dacht, op het hooren van den kreet „Brand! wij branden!" dat de tempel van binnen in brand stond en stormde tegen de anderen in, de kerk binnen om den brand te helpen blusschen.

„De botsing van de twee woeste stroomen in de deur van de kerk was vreeselijk. De menigte, dol van angst drong van beide kanten op, kreten van wanhoop en zielsangst vervulden de kerk..... Tevergeefs trachtten de geestelijken in vol ornaat, met kruisen in de hand, de waanzinnige menigte tot bedaren te brengen; de energie en de pogingen tot rustbewaring van het plaatselijk bestuur waren volstrekt onmachtig. om eenige orde te krijgen in de ontzagelijke verwarring. De volksmenigte was werkelijk als 't ware alle begripsvermogen kwijt,

„Die verstandsverbijstering hield bijna een uur aan en veroorzaakte tal van offers."

Volgens het bericht van *Reuter* van 30 Dec. waren er 26 dooden en 9 gewonden.

Waar is het curieuste bijgeloof? — In China. Uit 't „Hemelsche Rijk" bericht een Engelsch reiziger 't een en ander over de zonderlinge religieuze gebruiken in 't door hem bestudeerd gebied der Chineesche provincie Kiangsu. In de eerste plaats vermeldt hij een geheel afzonderlijke industrietak, de fabricage van valsch geld, dat den goden als geschenk voor de dooden geofferd wordt. Voorheen plachten de Chineezen hiervoor valsch papiergeld te verbranden. Bij de Chineezen heeft zich echter de overtuiging baan gebroken, dat zilveren munten den goden ongetwijfeld aangenamer zouden wezen, dan de plompe papieren geldswaarden, en daarom wordt nu tegenwoordig door de inwoners van Soonkong, Hangchow, en in den laatsten tijd ook in andere streken een grooten voorraad valsch zilvergeld vervaardigd, waarvan de gestorven vrienden en voorvaderen rijkelijk voorzien worden, wanneer zij hunne reis in 't gebied der zaligen aanvangen. Een ander, zeer treffend voorbeeld van de naïveteit, waarmede men in China met de goden omgaat, leverde onlangs de bevolking van de provincie. Anhui. Dit gebied werd verscheidene weken achter elkander door een vershrchikkelijke pestkoorts zóó verwoest en door de sterfgevallen zóó ontvolkt, dat 't op enkele plaatsen geheel onmogelijk was, den oogst binnen te halen, omdat 't aan arbeidskrachten ontbrak. Om de goden anders te stemmen, kwam bij de bevolking van Anhui de volgende gedachte op:

Men vervalschte den kalender. Men gaf 't den schijn, alsof de eerste September de eerste dag van 't nieuwe jaar was en steeds geweest was. De gewone voorbereidingen ter viering van dezen, zoo gewichtigen feestdag, werden genomen, vuurwerk werd afgestoken en op iedere deur de gewone Nieuwjaarswensch op rood papier geplakt. Men wilde den boozen god der ziekte in den waan brengen, dat hij zich ditmaal in het jaartal vergist had, dat hij de arme menschheid in een maand, die anders van pestkoortsen bevrijd blijft, met zware ziekten bezocht had. Met volkomen toestemming der gemeentebestuurderen werd de Nieuwjaarsdag gevierd, doch zonder dat het eenig gevolg had!

Het Duel-Casino. In Parijs is weer eene specialiteit opgedoekt. Het onder den naam van "Bal de la GrandeJatte" beter nog onder dien van „Le Casino du duel" bekende lokaal is gesloten. Hier plachten de meeste Parijzenaars, die meenden in hunne eer geraakt te zijn, deze met veel of weinig bloed — meestal met heel weinig bloed — schoon te wasschen. Elk der strijdlustigen had aan den eigenaar van het lokaal voor zaalhuur

40 francs te betalen. Niet zelden gebeurde het, vooraal in den zomer, dat op het grasveld, na den tweestrijd, een tafel werd geplaatst met acht couverts waaran de tegenstanders, de secondanten en de artsen plaats namen en de verzoening vierden. Verdere inkomsten trok de waard, meneer Leclerc, van de „galerij", een kring omstanders, die naar het duel kwamen kijken, vooral als het eene ontmoeting gold van bekende persoonlijkheden.

Voor een Louis d'or werd dit publiek achter een schutting of op den zolder van het restaurant geplaatst en genoot op deze wijze het schouwspel van afgevaardigden of schrijvers enz., die in hemdsmouwen den degen in de hand, het bloed hunner tegenpartij trachtten te doen vloeien op het grasperk onder de kastanjeboomen. In de laatste tien jaren bracht het Duel-Casino heel wat op. Het kreeg vooral naam, toen Clemenceau en Rochefort er stamgasten werden.

Het Boulangisme en Panama leverden dikwijls 20 à 25 duels per maand. Toen kwam er een tijd, dat het lokaal zelden gewapende gasten zag, totdat Maurice Bernardt er iemand wondde, die zijne moeder, Sarah, de tooneelspeelster had beleedigd. Daarna verschenen er Deroulède en Pichon: een Parijsch sportman Paul Avernay, duelleerde hier tien malen — doch nooit kwam er een noodlottigen afloop bij.

Markies Morès heeft zich den treurigen roem verworven aan het Casino den eersten doode te hebben afgeleverd. Zijne tegenpartij, kapitein Mayer, stierf in de biljartzaal van den restaurant. Sedert deze tragische gebeurtenis ging het met de inrichting hard achteruit. Leclerc was blijde er een kooper voor te vinden, den heer Martineau. De politie bracht er nu en dan een bezoek en stoorde gasten; nieuwe bezoekers, die alleen kwamen voor eén glas bier of een portie biefstuk, deden zich niet op, en zoo werd het „Casino du Duel" dezer dagen gesloten. Het staat te huur.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

——o——

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice, porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño había venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima! Yo diría más bien, qué verguenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿qué es la justicia. naturaleza? ¡Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo: ¿No es verdad?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodriguez de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?... Espera un poco todavía. ¿Qué es la enfermedad del hígado? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento. La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada; los ojos y la piel toman un color amarillento; se sienten náuseas y frecuentes vértigos; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos; vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hasta una docena de desórdenes orgánicos Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio y á otros crímines. Pero ¿por qué un niño se había de ver afligido por esa enfermedad? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodriguez llevó á su hijo á los baños de Málaga; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción en la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por "Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodriguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice: "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V., para que pueda V. ver por sí mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños; pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Si á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodríguez.

En conclusión, dirémos que indicaríamos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tan merecida alabanza de los pacientes de ambos sexos y de todasedades. 2

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas	Venezuela	Philadelphia	Caracas	Venezuela	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Enero 5	Enero. 15	Enero 23	Febr. 2	Febr. 12	Febr. 21
Komt aan te CURAÇAO	" 11	" 21	" 29	" 8	" 18	" 27
Vertrekt van "	" 12	" 22	" 30	" 9	" 19	" 28
Komt aan te PTO. CABELLO	" 13	" 23	" 31	" 10	" 20	Marzo 1
Vertrekt van "	" 14	" 24	Febr. 1	" 11	" 21	" 2
Komt aan te LA GUAYRA..	" 15	" 25	" 2	" 12	" 22	" 3
Vertrekt van " ..	" 18	" 28	" 6	" 15	" 27	" 8
Komt aan te PTO. CABELLO	" 19	" 29	" 7	" 16	" 28	" 9
Vertrekt van "	" 19	" 29	" 7	" 16	" 28	" 9
Komt aan te CURAÇAO	" 20	" 30	" 8	" 17	Marzo 1	" 10
Vertrekt van "	" 21	" 30	" 8	" 18	" 2	" 11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	" 22	" 31	" 9	" 19	" 3	" 12
Komt aan te NEW-YORK...	28	Febr. 6	" 15	" 25	" 9	" 1

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Enero 12	Enero 22	Enero 30	Febr. 9	Febr. 11
Komt aan te MARACAIBO......	13	23	31	10	29
Vertrekt van "	18	27	Febr. 6	15	20
Komt aan te CURAÇAO.......	19	28	7	16	Marzo 8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO